

Krzepice, dnia 21 marca 2017 r.

FN.3120.1.2017

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Burmistrz Krzepic działając na podstawie art. 14 j § 1 i § 3 w zw. z art. 14 b i art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz.613 z późn. zm.) oraz art. 1a ust.1 pkt 2 i art.2 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz. U z 2016..poz.716 z późn. zm.) stwierdza, że stanowisko

przedstawione we wniosku z dnia 26.01.2017 r. (data wpływu 06.02.2017) o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, co do zastosowania art.1a ust.1 pkt 2 oraz art.2 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych i art.3 pkt 1 oraz art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane w brzmieniu obowiązującym od dnia 28 czerwca 2015 r. w związku z ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw w zakresie obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości, iż :

1. w obrębie stacji LNG Spółki za budowle w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (dalej p.o.l) podlegające opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w stanie prawnym obowiązującym od 28 czerwca 2015 r. należy uznawać wyłącznie :

a) ogrodzenie stacji LNG

b) fundamenty pod maszyny i urządzenia stacji LNG, drogi ,place wew. i zew - jest **nieprawidłowe**

2. pozostałe elementy stacji LNG , obejmujące zbiornik oraz pozostałe urządzenia techniczne (parownice, stacja redukcyjno-pomiarowa z reduktorownią , kotłownią i nawalnią oraz rurarz będą pozostawać poza zakresem opodatkowania podatkiem od nieruchomości – jest **nieprawidłowe**

Uzasadnienie

W dniu 06.02.2016 r. do tutejszego organu podatkowego wpłynął wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości stacji zgazowania skroplonego gazu ziemnego LNG położonej na nieruchomości pozostającej w dzierżawie Spółki o numerze ewidencyjnym 153/2

We wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny:

Cryogas jest dostawcą gazu ziemnego odbiorcom instytucjonalnym zużywającym gaz w procesie produkcyjnym. Spółka zajmuje się także tworzeniem rozwiązań w zakresie instalacji LNG służących do odbioru gazu, tzn. przy zakładach produkcyjnych kontrahentów, od których dzierżawi działkę gruntu, buduje stacje zgazowania skroplonego gazu ziemnego LNG wraz z infrastrukturą towarzyszącą (stacje LNG)

Spółka nabywa skroplony gaz ziemny i transportuje go do zbiorników na stacjach LNG. W stacji LNG skroplony gaz ziemny podlega regazyfikacji (tzn. ogrzaniu, na skutek którego paruje - przechodzi ze stanu ciekłego w gazowy) i rurami jest przesyłany do kontrahenta.

W skład stacji LNG wchodzi :

1) ogrodzenie

2) zbiornik kriogeniczny – wytworzony poza miejscem położenia stacji LNG i montowany na miejscu a służący do magazynowania gazu w postaci skroplonej, posadowiony na fundamencie, za pomocą kotew; mocowanie nie ma charakteru trwałego-może być zdemontowany i przeniesiony na inną stację

3) parownice atmosferyczne-służące do zmiany stanu skupienia z ciekłego na gazowy, zbudowane z zamkniętego rurociągu, posadowione na fundamentach za pomocą kotew, mocowanie nie ma charakteru trwałego-mogą być zdemontowane i przeniesione na inną stację

4) stacja redukcyjno-pomiarowa (w skład której wchodzi : reduktorowania, kotłownia, nawalnia, (obudowa) w której następuje ogrzanie gazu (kotłownia) zredukowanie i wyrównanie ciśnienia (reduktorowania) nadanie zapachu (nawalnia); osłonę stacji redukcyjno-pomiarowej stanowi kontener ustawiany na fundamentach bez mocowania; urządzenia mogą być zdemontowane i przeniesione na inną stację

5) rurociąg nalewczy – służący do napełniania i opróżniania zbiorników,

6) rurociąg fazy ciekłej- służący do połączenia zbiorników magazynowych z parownicami roboczymi w celu umożliwienia przepływu metanu w postaci fazy skroplonej (ciekłej) i kierowania tym przepływem, może być zdemontowany i przeniesiony, wymieniony bez szkody dla pozostałych urządzeń,

7) rurociąg fazy gazowej- przeznaczony do połączenia parownic roboczych ze stacją redukcyjno-pomiarową w celu umożliwienia przepływu metanu w postaci fazy gazowej i kierowania tym przepływem, może być zdemontowany, przeniesiony, wymieniony bez szkody dla pozostałych urządzeń

8) fundamenty pod zbiornik, parownice i stacja redukcyjno-pomiarowa - trwale związane z gruntem; drogi (przejścia) wewnętrzne i zewnętrzne; urządzenia techniczne (zbiornik, parownice, stacja redukcyjno-pomiarowa, itp.) są przymocowane (śrubami, kotwami) lub ustawione na fundamencie bez trwałego związania z elementami budowlanymi.

Spółka przedłożyła także opinię techniczną z zakresu prawa budowlanego w przedmiocie oceny charakterystyki wskazanych powyżej obiektów wchodzących w skład stacji LNG

Wnioskodawca oświadczył, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz, że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Wnioskodawca we wniosku zadał następujące pytanie :

Czy stacja zagazowania gazu skroplonego LNG będzie podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w stanie prawnym obowiązującym na dzień złożenia wniosku i w jakim zakresie podlegać będą opodatkowaniu tym podatkiem urządzenia techniczne wchodzące w jej skład?

Stanowisko Wnioskodawcy w przedmiotowej sprawie :

Zdaniem Spółki, w obrębie stacji LNG za budowle (w rozumieniu ustawy o p.o.l) podlegające opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w stanie prawnym obowiązującym od 28 czerwca 2015 r. należy uznawać wyłącznie :

- a) ogrodzenie stacji LNG
- b) fundamenty pod maszyny i urządzenia stacji LNG, drogi, place wew. i zew.

Pozostałe elementy stacji LNG, obejmujące zbiornik oraz pozostałe urządzenia techniczne (parownice, stacja redukcyjno-pomiarowa z reduktorownią, kotłownią i nawianialnią oraz rurarz będą pozostawać poza zakresem opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Uzasadnienie stanowiska Wnioskodawcy :

Spółka uzasadniając swoje stanowisko stwierdziła, że zgodnie z art. 2 ust 1 pkt 3 (spółka błędnie powołuje pkt 2) ustawy o p.o.l opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają :budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

W myśl art. 1a ust 1 pkt 2 ustawy o p.o.l budowla to „obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego nie będący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Następnie wnioskodawca, stwierdził, że zgodnie z uprzednim brzmieniem definicji pojęcia obiektu budowlanego zawartej w art. 3 pkt 1 ustawy prawo budowlane ilekroć w ustawie jest mowa o : obiekcie budowlanym – należy przez to rozumieć m.in. budowlę stanowiącą całość techniczno-

użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami. Natomiast w świetle znowelizowanej ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. definicji ilekroć w ustawie jest mowa o obiekcie budowlanym – należy przez to rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Ponadto wnioskodawca podniósł, że podstawowa różnica pomiędzy ustawą o p.o.l i Prawem budowlanym sprowadza się do tego, że przytoczone powyżej definicje Prawa budowlanego mają charakter przykładowy i otwarty, natomiast te same definicje dla celów podatku od nieruchomości mają charakter wyczerpujący i zamknięty, czyli muszą być odczytywane ściśle. Takie stanowisko zaprezentował również Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13 września 2011r. (P 33/09)

Powyższe, zdaniem wnioskodawcy oznacza, że tylko budowle/obiekty budowlane wprost wymienione w art. 3 pkt 1, art. 3 ust 3 lub i innych przepisach Prawa budowlanego odwołujące się do budowli mogą podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Następnie wnioskodawca uzasadnia, że zmiana Prawa budowlanego i nowa definicja obiektu budowlanego, w kontekście opodatkowania stacji LNG podatkiem od nieruchomości w sytuacji, gdy w nowej definicji obiektu budowlanego odstąpiono od wskazania urządzeń technicznych, jako elementów składających się wraz z budowlą za obiekt budowlany- obiektem budowlanym jest budowla wraz z instalacjami (i to o ile instalacje zapewniają możliwość użytkowania obiektu zgodnie z przeznaczeniem), ale już urządzenia związane z budowlą nie tworzą z tą budowlą obiektu budowlanego; -obiekt budowlany stanowią wyłącznie obiekty, które zostały wzniesione z użyciem wyrobów budowlanych - powyższe wskazuje, że obiektem budowlanym będą wyłącznie takie obiekty, które powstały w ramach prowadzonego procesu budowlanego (zostały wzniesione, a nie np. wyprodukowane, wytworzone) i tylko pod warunkiem, że przy ich powstaniu (wzniesieniu) zostały wykorzystane wyroby budowlane (materiały budowlane).

Odnosząc powyższe uwarunkowania do elementów (maszyn/urządzeń) składających się na stację LNG, wnioskodawca wykazuje, że zbiornik składający się na stację LNG, będący budowlą wg Prawa budowlanego (zgodnie z wyliczeniem zawartym w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego) budowlami są zbiorniki. Jako rozwinięcie wyliczenia z art. 3 pkt 3 – pojęciem budowli objęte są również obiekty wymienione w załączniku do Prawa budowlanego, który do kategorii XIX obiektów budowlanych zalicza: zbiorniki przemysłowe, jak silosy, elewatory, bunkry do magazynowania paliw i gazów oraz innych produktów chemicznych), jednocześnie nie będzie stanowił obiektu budowlanego w rozumieniu Prawa budowlanego w brzmieniu obowiązującym od 28 czerwca 2015 r. albowiem nie wypełnia warunków dotyczących wzniesienia (powstania w ramach procesu budowlanego) oraz wytworzenia z użyciem wyrobów budowlanych. Zbiornik kriogeniczny stacji LNG stanowi urządzenie techniczne prefabrykowane i wyprodukowane poza obszarem zabudowy (powstania stacji LNG) i na to miejsce będzie jedynie dowożony w celu dokonania montażu /instalacji, poprzez zakotwienie do fundamentu. Zbiornik powstawał będzie poza zakresem procesu budowlanego i nie zostanie wytworzony z wyrobów budowlanych (zbiornik wyprodukowany jest ze stali kotłowej).

Zatem zbiornik, stanowiący budowlę w rozumieniu prawa budowlanego, nie będzie jednocześnie stanowił obiektu budowlanego w rozumieniu Prawa budowlanego w brzmieniu obowiązującym od 28 czerwca 2015 r. Tak więc zbiornik nie będzie też stanowił budowli w rozumieniu art. 1 a ust.1 pkt 2 ustawy o p.o.l i nie będzie podlegał opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

W podobny sposób poza zakresem opodatkowania w obrębie stacji LNG pozostawać będą zdaniem wnioskodawcy pozostałe urządzenia techniczne posadowione na fundamentach, ławie fundamentowej, budowlanych elementach wsporczych tj. parownice, reduktorownia, nawalnia kontaktowa, kotłownia, rurarz techniczny.

Zdaniem wnioskodawcy, definicja obiektu budowlanego, do której odnosi się wniosek o interpretację, w brzmieniu od 28 czerwca 2015 r. nie będzie obejmować swoim zakresem jakichkolwiek urządzeń technicznych albowiem urządzenia techniczne wraz z budowlą (elementem budowlanym) nie tworzą wspólnie obiektu budowlanego. Ustawodawca przesądził, zdaniem wnioskodawcy, że w przypadku obiektów złożonych składających się z części budowlanej i urządzenia technicznego pomiędzy tymi elementami zachodzi/może zachodzić związek użytkowy, ale z definicji są one samodzielne/odrębne pod względem technicznym i nie stanowią łącznie budowli z tą częścią budowlaną/fundamentem. Dlatego też budowlą/obiektem budowlanym jest wyłącznie fundament/część budowlana.

Powyższe stanowisko zostało potwierdzone w opinii technicznej przedłożonej przez Wnioskodawcę wraz z wnioskiem o interpretację.

Stanowisko organu podatkowego:

Organ podatkowy uznaje stanowisko prawne Wnioskodawcy za niezasadne z niżej wskazanych względów.

Zgodnie z art. 1a ust 1 pkt 2 ustawy o p.o.l budowlą jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z przeznaczeniem. Definicja budowli została zamieszczona w art. 3 pkt 3 u. p. b a definicja urządzenia budowlanego w art. 3 pkt 9 tej ustawy.

Zgodnie zaś z art. 3 pkt 1 lit. b ustawy Prawo budowlane (u.p.b.) ilekorć w ustawie jest mowa obiekcie budowlanym należy przez to rozumieć :

-do dnia 27 czerwca 2015 r.- budowlę stanowiącą całość techniczno - użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami,

-od dnia 28 czerwca 2015 r.- budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych odsyła do przepisów prawa budowlanego, zawiera ona jednak szerszą definicję budowli niż ustawa-Prawo budowlane. Definicja budowli z ustawy o podatkach i opłatach lokalnych obejmuje swym zakresem również urządzenie budowlane, którym jest urządzenie techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem jak, przyłącza i urządzenia.

Tak więc, każde urządzenie budowlane będzie stanowić urządzenie techniczne ale nie każde urządzenie techniczne będzie stanowić urządzenie budowlane.

Wniosek o udzielenie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego sprowadza się do udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy po zmianie definicji obiektu budowlanego, wprowadzonej ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy-Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw, w szczególności rezygnacji przez ustawodawcę z przesłanki związku techniczno - użytkowego, zmianie ulega również zakres opodatkowania podatkiem od nieruchomości urządzeń technicznych samodzielnie lub w powiązaniu z fundamentami (budowlami) na których są posadowione .

Zdaniem organu interpretacyjnego, zmiana polegająca na zastąpieniu zwrotu „budowlę stanowiącą całość techniczno - użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami” zwrotem „wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z przeznaczeniem ”w praktyce oznacza, że po wejściu w życie nowelizacji, z definicji obiektu budowlanego wprost wynika, iż przesłankę tej definicji nie spełniają urządzenia które nie zapewniają możliwości użytkowania obiektu zgodnie z przeznaczeniem. Rezygnacja przez ustawodawcę z przesłanki całości techniczno - użytkowej niczego nie zmienia w zakresie opodatkowania budowli, gdyż funkcję tę przejął zwrot „ wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z przeznaczeniem”. Tak sformułowana treść definicji obiektu budowlanego oznacza, że przez obiekt budowlany należy rozumieć szeroko definiowane instalacje (w tym „urządzenia”), pod warunkiem, że zapewniają one możliwość użytkowania obiektu zgodnie z przeznaczeniem. Oznacza to, że ustawodawca definiując obiekt budowlany szczególną uwagę przywiązuje do możliwości jego rzeczywistego wykorzystania. Stacja LNG spełnia swoją rolę - istnieje możliwość jej użytkowania zgodnie z przeznaczeniem – tylko i wyłącznie w przypadku połączenia wszystkich elementów. Ustawodawca w obecnym kształcie definicji budowli jeszcze bardziej wyeksponował konieczność postrzegania budowli jako obiektu kompletnego.

Ponadto gdyby ustawodawca zamierzał zdefiniować obiekty budowlane jako składające się z części budowlanych to konsekwentnie powinien to uczynić także w załącznikach do ustawy prawo budowlane a tego nie uczynił .W przepisach tych wymienia się np. „wyciągi narciarskie „ a nie części budowlane wyciągów narciarskich”

Odnosząc się natomiast do twierdzenia wnioskodawcy, iż obiektem budowlanym będą wyłącznie takie obiekty, które powstały w ramach prowadzonego procesu budowlanego i tylko pod warunkiem, że przy ich powstaniu zostały wykorzystane materiały budowlane, organ interpretujący podziela pogląd wyrażony w glosie do wyroku NSA z 24 marca 2015 r. (II FSK 1353/15) dr hab. Bogumiła Pahl, iż „... W kwestii uznania danego wyrobu za ”budowlany” pomocna jest ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych. Zgodnie z art. 2 pkt 1 tej ustawy pod pojęciem wyrobu budowlanego należy rozumieć wyrób budowlany, o którym mowa w art.2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu materiałów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG.

W myśl zaś art. 2 pkt 1 tego rozporządzenia pojęcie „wyrób budowlany” oznacza każdy wyrób lub zestaw wyprodukowany i wprowadzony do obrotu w celu trwałego wbudowania w obiektach budowlanych lub ich częściach, którego właściwości wpływają na właściwości użytkowe obiektów budowlanych w stosunku do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych.

Wydaje się, że ustawodawcy chodziło o podkreślenie charakteru materiałów, z których obiekt jest wzniesiony. Wyrób budowlany jest zatem „budulcem” (składnikiem, komponentem) obiektu budowlanego.

Odnosnie zaś pojęcia „trwałego wbudowania w obiekt budowlany” pomocne mogą być rozstrzygnięcia sądów dotyczące instytucji „trwałego związania z gruntem”. Wydaje się, że nie wpływa na kwalifikację danej rzeczy jako wyrobu budowlanego fakt, że można ją rozkręcić (odkręcić) i przenieść na inne miejsce. Wyznacznikiem „trwałości” nie może być zatem techniczna możliwość demontażu obiektu i przeniesienia go w inne miejsce. Podobnie uznał NSA w wyroku z dnia 27 maja 2015 r. (II FSK 1246/14) w sprawie dotyczącej opodatkowania tablicy reklamowej. Analizowana cecha wyrobu budowlanego sprowadza się do zapewnienia obiektowi budowlanemu stabilności i możliwości przeciwdziałania czynnikom zewnętrznym mogącym go zniszczyć, spowodować przesunięcie czy przewrócenie,

Tak więc zmiana definicji obiektu budowlanego nie powoduje, że opodatkowaniu podlegać będą jedynie części budowlane stacji LNG. Co do zasady bowiem fundament/cześć budowlana służy umiejscowieniu urządzeń technicznych stacji i nie można zasadnie twierdzić o użytkowaniu fundamentów/części budowlanej w oderwaniu od użytkowania usytuowanych na nich urządzeń.- wyrok WSA w Gliwicach z dnia 14 września 2016 r. I SA/GI 783/16

Wprowadzenie zatem nowej definicji obiektu budowlanego, niczego nie zmienia w kwestii opodatkowania urządzeń składających się na stację LNG. Wskazuje na to także treść uzasadnienia do ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw oraz odpowiedzi Ministra Finansów na interpelacje poselskie w tej sprawie (nr 32306 oraz 33466)

Analizowane urządzenia techniczne stacji LNG tj. zbiornik, parownice, stacja redukcyjno-pomiarowa z reduktorownią, kotłownią, nawalnią oraz rurarz są elementami koniecznymi do realizacji funkcji do jakiej obiekt został przeznaczony. Wszystkie te elementy, w tym urządzenia, są ze sobą konstrukcyjnie zintegrowane, i tylko łącznie umożliwiają użytkowanie stacji LPG zgodnie z przeznaczeniem (podobnie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 21 grudnia 2015 r. sygn. akt I SA /GI 1281/15).

Brak jest podstaw prawnych do tego, aby na potrzeby opodatkowania podatkiem od nieruchomości „rozbierać” obiekt budowlany na części budowlane i niebudowlane. Pomimo zmian w definicji „obiekt budowlany” w dalszym ciągu za budowlę w rozumieniu art. 2 ust.1 pkt 3 w zw. z art. 1a ust.1 pkt 2 u.p.o.l. oraz art. 3 pkt 1 w zw.z art.3 pkt 3 ustawy p.b. uznać należy obiekt kompletny. Obiekt taki może składać się z wielu powiązanych technicznie i funkcjonalnie elementów. Mogą to być urządzenia stricte budowlane (fundamenty), jak i niebudowlane (instalacje i urządzenia), które łącznie umożliwiają użytkowanie obiektu zgodnie z przeznaczeniem.”- glosa do wyroku NSA z 24 czerwca 2015 r (II FSK 1353/15) dr. hab. Bogumiła Pahl (Przegląd Podatków Lokalnych i Finansów Samorządowych. Zeszyt 1, styczeń 2016)

Reasumując organ podatkowy stoi na stanowisku, że stacja zgazowania gazu skroplonego LNG wraz z urządzeniami technicznymi wchodzącymi w jej skład obejmującymi zbiornik , parownice, stację redukcyjno-pomiarową z reduktorownią, kotłownią i nawalnią , rurarz oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia stacji LNG, drogi, place wew. i zew. a także ogrodzenie stanowią przedmiot

opodatkowania podatkiem od nieruchomości w myśl art. 1a ust.1 pkt 2 oraz art. 2 ust.1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991 r.

W tym stanie rzeczy stanowisko wnioskodawcy uważa się za nieprawidłowe.

Niniejsza interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Jednocześnie informuje się, że niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę zostanie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

POUCZENIE :

Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach po uprzednim wezwaniu na piśmie tut. Organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu- do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 §3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. -Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi- tekst jedn. Dz. U z 2012, poz.270 z późn. zm.) Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach- art. 47 ww. ustawy, w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi tutejszego organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 §2 ww. ustawy). Skargę wnosi się za pośrednictwem Burmistrza Krzepic (art. 54§1 ww. ustawy).

BURMISTRZ
Krystyna Wymia

RADCA PRAWNY
mgr Bogusława Raczyńska Cer